16/08/2026

Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Μπέρμιγχαμ

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Θυατείρων

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ετελέσθη το Σάββατο, 15 Αυγούστου 2026, στον εορτάζοντα Καθεδρικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και του Αποστόλου Ανδρέου στο Μπέρμιγχαμ, προεξάρχοντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μελιτηνής κ. Μαξίμου.

Συλλειτούργησαν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Βησσαρίων Κοκλιώτης, ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Χριστόδουλος Κοκλιώτης, ιερατικώς Προϊστάμενος του Ναού, ο Οσιολογιώτατος Ιερομόναχος κ. Φιλόθεος Γρηγοριάτης, ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Αιμιλιανός Επαμεινώνδας, καθώς και οι Αιδεσιμότατοι Πρεσβύτεροι κ. Γεώργιος Παππάς, κ. Αδάμος Γεωργίου και κ. David Johnson.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μελιτηνής κ. Μάξιμος, ο οποίος, λαμβάνοντας αφορμή από το απολυτίκιο της ημέρας, στάθηκε στο περιεχόμενο της εορτής και στην αντιστροφή που συντελείται προ της σεπτής κλίνης της Θεοτόκου. «Ἀντιστρέφονται λοιπὸν αἱ θέσεις», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Θεοφιλέστατος, «καὶ ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη συνιστᾷ τὴν καρδίαν τῆς ἑορτῆς. Ἐκείνη ἡ ὁποία παρέσχε τὴν σάρκα, λαμβάνει τὴν ἀφθαρσίαν. Ἐκείνη ἡ ὁποία ἐδέχθη τὸν Λόγον ἐν τῇ γαστρί, δέχεται νῦν τὴν αἰωνιότητα ἐν τῷ σώματι».

Στη συνέχεια της ομιλίας του, ο προεξάρχων Αρχιερεύς αναφέρθηκε στη σημασία που προσλαμβάνει η παρουσία της Θεοτόκου στη γη της Μεγάλης Βρεταννίας, όπου από γενεών ερρίζωσαν οι Κοινότητες των ομογενών, υπενθυμίζοντας το βίωμα των πρώτων εκείνων εγκατεστημένων: «Οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες ἡμῶν, ἀφήσαντες πατρίδας καὶ οἰκίας, ἔφερον μεθ᾽ ἑαυτῶν ὀλίγα πράγματα, καὶ πάντοτε μίαν εἰκόνα τῆς Παναγίας».

Τη σιωπηλή αγιότητα της Θεοτόκου ανέδειξε, όπως επεσήμανε ακολούθως ο Θεοφιλέστατος, ολόκληρη η υμνολογία είκοσι αιώνων, μολονότι ελάχιστα ρήματα Αυτής διεσώθησαν. «Ἡ ταπείνωσις, ἡ ὑπομονή, ἡ πιστότης εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ταῦτα ἀνέδειξαν τὴν Κόρην τῆς Ναζαρὲτ ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν», σημείωσε.

ΗΥΠΟΛΗΨΙΣ
ΤΗΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κλείνοντας τον θείο λόγο, ο Θεοφιλέστατος ευχαρίστησε ολοκαρδίως τους πατέρες οι οποίοι, υπερβαίνοντας αποστάσεις και κόπους, προσήλθαν στον Καθεδρικό Ναό για το κοινό συλλείτουργο, ενώ ιδιαίτερη μνεία έκανε στο πρόσωπο και στη διακονία του ιερατικώς Προϊσταμένου, Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου κ. Χριστοδούλου Κοκλιώτου, ευχόμενος να τον ενισχύει ο Κύριος στο έργο του επί έτη πολλά.

Από πολύ νωρίς πλήθος κόσμου είχε κατακλύσει τον ιερό ναό για να μετάσχει στην κορυφαία αυτή Θεομητορική πανήγυρη.

Προς τον Προϊστάμενο του Ναού και προς το εκκλησίασμα μετέφερε επίσης ο Θεοφιλέστατος τις ευχές και την αγάπη του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα.

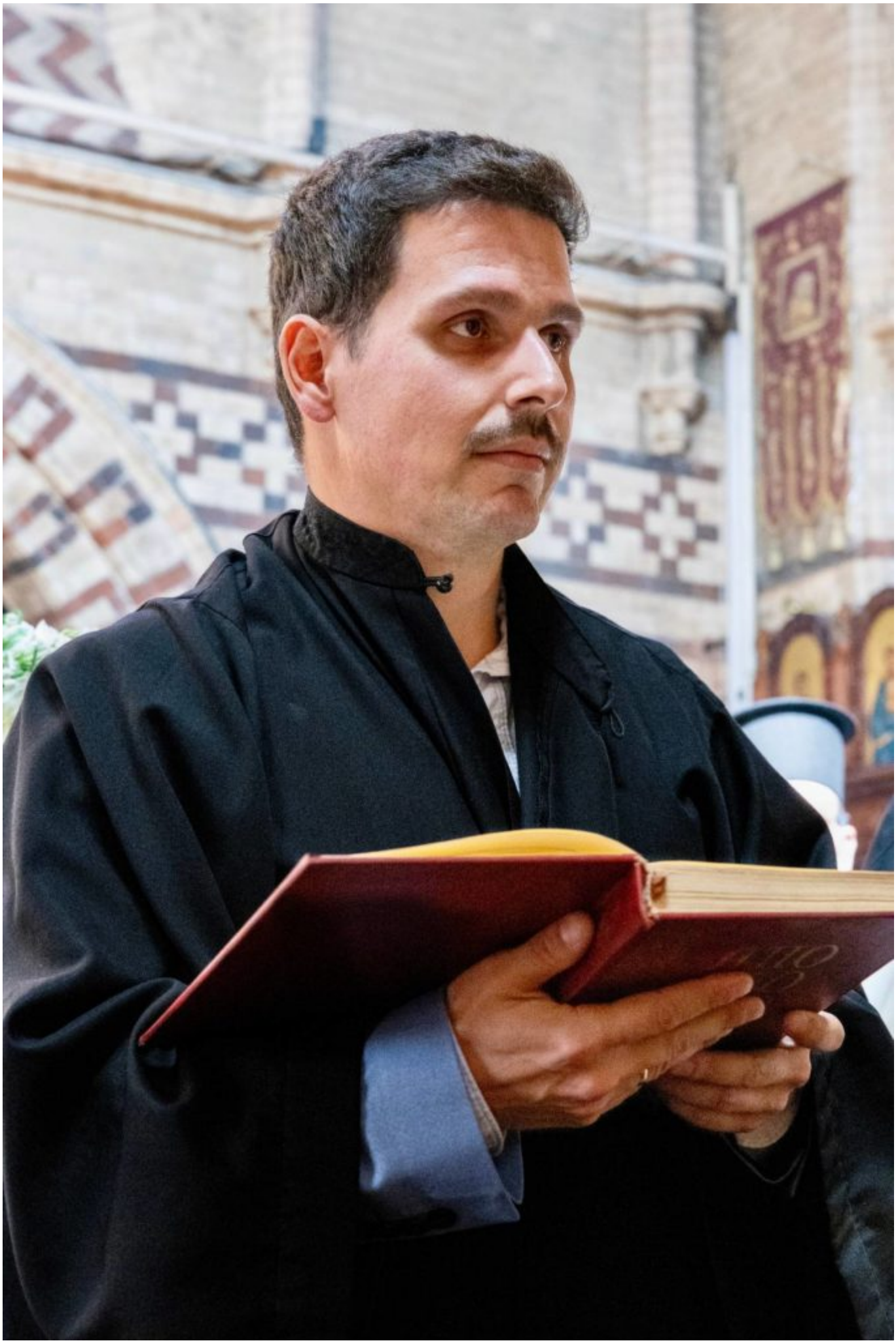

Προ της απολύσεως, ο Θεοφιλέστατος χειροθέτησε επίσης έναν νέο αναγνώστη.

Περατωθείσης της Θείας Λειτουργίας, παρετέθη εορταστικό γεύμα για όλους τους προσελθόντες.

Διαβάστε ολόκληρο το κήρυγμα του Θεοφιλεστάτου:

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε». Διὰ τοῦ λόγου τούτου τοῦ ἀπολυτικίου, τὸν ὁποῖον ψάλλει σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, ἀνοίγεται ἐνώπιον ἡμῶν ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τῆς σημερινῆς πανηγύρεως. Συνήχθημεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Καθεδρικῷ Ναῷ, μετὰ δεκαπενθήμερον νηστείας καὶ κατανυκτικῶν Παρακλήσεων, ἵνα σταθῶμεν πρὸ τῆς σεπτῆς κλίνης τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐκεῖ ὅπου ὁ θάνατος ἀπώλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ μετωνομάσθη ὕπνος. Ἑορτάζομεν τὸ τέλος μιᾶς ζωῆς, ἡ ὁποία ἐβιώθη ἐν σιωπῇ, ἐν ὑπακοῇ καὶ ἐν διακονίᾳ, καὶ ἡ ὁποία ἐστέφθη διὰ δόξης ὑπερβαινούσης πᾶσαν ἀνθρωπίνην προσδοκίαν.

Παράδοξος ὄντως ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ὑμνολογία τῆς ἡμέρας. Οἱ Ἀπόστολοι, διεσπαρμένοι εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, κηρύσσοντες ἕκαστος ἐν τῷ κλήρῳ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, νεφέλαις ἁρπάζονται καὶ συναθροίζονται περὶ τὴν κλίνην, ἵνα κηδεύσωσι τὸ σῶμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐχώρησε τὸν Ἀχώρητον. Παρίστανται αἱ ἀγγελικαὶ δυνάμεις. Ὑποχωροῦν τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως πρὸ τοῦ μυστηρίου. Καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν, φέρων εἰς τὰς παλάμας Αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ, ὡς νήπιον ἐσπαργανωμένον, ἵσταται Αὐτὸς ὁ Υἱὸς καὶ Θεός, ὁ ποτὲ βασταχθεὶς ὑπὸ τῶν ἀχράντων ἐκείνων ἀγκαλῶν.

Ἀντιστρέφονται λοιπὸν αἱ θέσεις, καὶ ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη συνιστᾷ τὴν καρδίαν τῆς ἑορτῆς. Ἐκείνη ἡ ὁποία παρέσχε τὴν σάρκα, λαμβάνει τὴν ἀφθαρσίαν. Ἐκείνη ἡ ὁποία ἐδέχθη τὸν Λόγον ἐν τῇ γαστρί, δέχεται νῦν τὴν αἰωνιότητα ἐν τῷ σώματι.

Τὸ ἐν τῇ Γεθσημανῇ μνῆμα, τὸ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων μετὰ φόβου καὶ δακρύων σφραγισθέν, εὑρέθη κενόν. Ὁ τάφος, ὁ ὁποῖος διὰ πάντα ἄνθρωπον ἀποτελεῖ τὸ ἔσχατον ὅριον, κατέστη διὰ τὴν Θεοτόκον κλῖμαξ ἀνάγουσα πρὸς τὸν οὐρανόν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία, φειδομένη τῶν λέξεων ὡς ἀκριβὴς θεολόγος, ἀπέφυγε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ θανάτου τῆς Παναγίας καὶ ὡμίλησε περὶ Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως, δηλοῦσα οὕτω μετάβασιν, πορείαν, διάβασιν πρὸς τὴν ζωήν. «Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς», ψάλλομεν, καὶ ἐν τῇ φράσει ταύτῃ συμπυκνοῦται ὁλόκληρος ἡ ἐλπὶς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ ἑορτὴ ὅμως αὕτη δὲν ἀφορᾷ μόνον εἰς Ἐκείνην. Ἡ Παναγία προπορεύεται ὡς ἀπαρχή, ὡς πρωτότοκος τῆς καινῆς κτίσεως, ὡς ἡ πρώτη ἀνθρωπίνη ὕπαρξις ἡ ὁποία ἔφθασεν ὅπου καλούμεθα πάντες νὰ φθάσωμεν. Ὅ,τι σήμερον τελεσιουργεῖται ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτῆς, τοῦτο ἀναμένει καὶ ἡμᾶς κατὰ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν. Ἰδοὺ διατὶ ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἔρχεται σήμερον εἰς τοὺς Ναοὺς μετὰ τόσης θέρμης, φέρων ἄνθη καὶ δάκρυα, ἀνάγκας καὶ εὐχαριστίας, γνωρίζων ἐνστίκτῳ πίστεως ὅτι πλησιάζει τὴν μόνην θύραν ἡ ὁποία οὐδέποτε ἔκλεισεν.

Ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ὅπου ἀπὸ γενεῶν ἐρρίζωσαν αἱ Κοινότητες ἡμῶν, ἡ παρουσία τῆς Θεοτόκου προσλαμβάνει σημασίαν ἰδιαιτέραν. Οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες ἡμῶν, ἀφήσαντες πατρίδας καὶ οἰκίας, ἔφερον μεθ᾽ ἑαυτῶν ὀλίγα πράγματα, καὶ πάντοτε μίαν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Εἰς Αὐτὴν ἀνέθεσαν τὰ τέκνα αὐτῶν. Δι᾽ Αὐτῆς εὗρον παρηγορίαν, καὶ ἡ σκέπη Αὐτῆς κατέστη ἡ ἀληθὴς πατρὶς τῶν ἀπατρίδων.

Ἡ Παναγία διδάσκει ἡμᾶς τὴν σιωπηλὴν ἁγιότητα. Οὐδεὶς λόγος Αὐτῆς διεσώθη πλὴν ὀλίγων ῥημάτων, καὶ ὅμως ὁλόκληρος ἡ Ἐκκλησία ὑμνεῖ Αὐτὴν ἀκαταπαύστως ἐπὶ εἴκοσιν αἰῶνας. Ἡ ταπείνωσις, ἡ ὑπομονή, ἡ πιστότης εἰς τὸ

θέλημα τοῦ Θεοῦ, ταῦτα ἀνέδειξαν τὴν Κόρην τῆς Ναζαρὲτ ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν. Ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀφάνεια ἡ ἐν Χριστῷ, ἐκεῖ ὡριμάζει ὁ ἀληθὴς καρπός.

Φθάνων εἰς τὸ πέρας τοῦ λόγου, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω τὰς ὁλοκαρδίους εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς πατέρας, οἱ ὁποῖοι, ὑπερβάντες ἀποστάσεις καὶ κόπους, ἦλθον σήμερον εἰς τὸν Καθεδρικὸν τοῦτον Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἵνα συλλειτουργήσωμεν καὶ ὑψώσωμεν ὁμοῦ τὸ κοινὸν Ποτήριον τῆς ζωῆς.
Ἰδιαιτέρως δὲ μνημονεύω, μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, τοῦ ἀκαμάτου ἐργάτου τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, τοῦ ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ τούτου, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοδούλου Κοκλιώτου. Ἡ διακονία αὐτοῦ, ἀθόρυβος καὶ συνεπής, μαρτυρεῖται ὑπὸ τῆς εὐταξίας τῆς λατρείας, ὑπὸ τῆς συνοχῆς τοῦ ἐκκλησιάσματος, ὑπὸ τῆς μερίμνης δι᾽ ἕνα ἕκαστον τῶν πιστῶν, καὶ ὑπὲρ πάντα ὑπὸ τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν τρέφει πρὸς αὐτὸν ὁ λαός. Δέομαι ὅπως ὁ Κύριος ἐνισχύῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐπὶ ἔτη πολλά, μεταφέρων πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα.

Ἡ χάρις καὶ ἡ ἄμαχος προστασία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν, τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν τέκνων ὑμῶν, σκέπουσα, φρουροῦσα καὶ ὁδηγοῦσα εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, διότι Ἐκείνη, μεταστᾶσα πρὸς τὸν οὐρανόν, οὐδέποτε ἐγκατέλιπε τὴν γῆν. Ἀμήν.

ΜΡ
ΘΥ

(Φωτογραφίες: Nikolas Stylianou)